

нѣе на човѣка. И когато вие кажете: „Въ голѣма бѣда съмъ“, азъ казвамъ: направи единъ полукръгъ и ще дойде щастието. Казвате: „Колко кръгове сме направили!“ Въ такава посока ще потеглите къмъ сѣверъ и къмъ изтокъ, и тогава ще вложите всичко. Но вие ще кажете: „На сѣверъ, ли? не знаешъ ли, че тамъ е студено? а пъкъ отъ изтокъ слънцето изгрѣва, какво ще търся тамъ? Ще ида на югъ и на западъ“. Казвамъ: досега въ тия двѣ мѣста сж се създавали всичкитѣ твои нещастия, и защото на югъ се произвежда топлината, а западътъ създава гжстотата, материята е станала толкова гжста, а огънятъ, който прониква въ тази материя, е станалъ толкова силенъ, че ти самъ се мжчишъ. Върви къмъ Истината—тръгни на изтокъ и на сѣверъ, този огънь ще се намали и разрѣди, и ще се образува топлина, въ която твоитѣ плодове може да зрѣятъ. Сега ще ми кажете: „Може ли да докажешъ това?“ Хубаво, ще тръгнешъ съ мене, ще се хванемъ ржка за ржка, ще мислишъ, както азъ мисля, ще чувствувашъ като мене, и, ако за една година не видишъ резултатитѣ отъ моята наука, тогава може да кажешъ нѣщо, но до една година нищо нѣма да казвашъ. Казва нѣкой: „Азъ мисля“. — Приятелю, ти досега не си мислилъ. Тебѣ жена ти е заповѣдвала, — ако си мжжъ, разбира се. По улицата, като вървишъ и минешъ въ лѣво, стражарътъ ти казва да вървишъ въ дѣсно: „Върни се, тукъ не се позволява“. А ти казвашъ: „Азъ разсждавамъ, имамъ воля да се върна“. Ще се върнешъ, какво ще правишъ? Сега, понеже има легитимации, казвашъ: „Нѣма да излизамъ, не съмъ разположенъ“. Не, не, ти не си свободенъ. Единъ страхъ имашъ, ти мислишъ—стражаритѣ какво сж издали, а не мислишъ за Божествената легитимация. На умъ не ти е дошло да живѣешъ по Бога—единъ чистъ, мораленъ и възвишенъ животъ. Казвате: „Сега сме млади, да си поживѣемъ, че, като остарѣемъ, тогава ще се молимъ цѣлъ день“. Но посочете ми единъ старъ човѣкъ,